

SCHADUWEN

Wat moet er van ons overblijven – wat van onze dagen, nachten, alle malen dat we samen ademhalen en de plannen

die we maken. Wie kijkt er later om naar de papieren die we nauwgezet bewaren om bestaan, bezit en plaatsen

op de eerste rij mee te bewijzen. Bij jou vergeet ik bijna dat we samen maar één leven krijgen, dat we evengoed

op weg zijn naar ons onbestaan, voorgoed verloren in de donkere archiefkast van de aarde. Dit is het bericht

dat ik achterlaat in een huizenhoge kluis, brandvrij, een boodschap die verder komt dan wij – deze datum,

onze namen in de kerfstok van de tijd. Wie dit leest moet weten dat we samen en gelukkig waren.

Ingmar Heytze

Uit: Ademhalen onder de maan.

Uitgeverij Podium, Amsterdam (2012)

“onze namen in de kerfstok van de tijd”